

32004R0874

L 162/40

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

30.4.2004

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 874/2004**z dnia 28 kwietnia 2004 r.****ustanawiające reguły porządku publicznego dotyczące wprowadzenia w życie i funkcji Domeny Najwyższego Poziomu .eu oraz zasady regulujące rejestrację****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 733/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 kwietnia 2002 r. w sprawie wprowadzania w życie Domeny Najwyższego Poziomu .eu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1,

po konsultacji z Rejestrem, przeprowadzonej zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 733/2002,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wstępny etap wprowadzenia w życie Domeny Najwyższego Poziomu .eu, jaka ma zostać utworzona na mocy rozporządzenia (WE) nr 733/2002, został zakończony wyznaczeniem jednostki posiadającej osobowość prawną, prowadzącą działalność we Wspólnocie, do celów administrowania i zarządzania funkcją Rejestru .eu TLD. Zgodnie z wymogami, Rejestr wyznaczony na mocy decyzji Komisji 2003/375/WE ⁽²⁾ ma być organizacją o celu niezarobkowym, działającą i świadczącą usługi na zasadzie pokrycia kosztów oraz w przystępnej cenie.
- (2) Wywołanie nazwy domeny powinno być możliwe za pomocą środków elektronicznych w prosty, szybki i skuteczny sposób, we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty, poprzez akredytowanych rejestratorów.
- (3) Rejestr powinien dokonać akredytacji rejestratorów z zastosowaniem procedury zapewniającej uczciwą i otwartą konkurencję między Rejestratorami. Proces akredytacji powinien być prowadzony w sposób obiektywny, przejrzysty i niedyskryminacyjny. Do akredytacji powinny kwalifikować się wyłącznie strony spełniające określone podstawowe wymagania techniczne, jakie mają zostać określone przez Rejestr.
- (4) Rejestratorzy powinni przyjmować wyłącznie wnioski o rejestrację nazw domen sporządzone po uzyskaniu akredytacji oraz powinni przysyłać je w porządku chronologicznym, według jakiego wnioski te do nich wpływają.
- (5) W celu zapewnienia lepszej ochrony praw konsumentów, oraz bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów wspólnotowych dotyczących jurysdykcji i właściwego prawa,

wszelkie spory między rejestratorami a podmiotami dokonującymi rejestracji w kwestiach dotyczących tytułów wspólnotowych powinny podlegać właściwemu prawu jednego z Państw Członkowskich.

- (6) Rejestratorzy powinni wymagać od swoich klientów udzielenia dokładnych informacji dotyczących kontaktu, takich jak pełne nazwisko, adres miejsca stałego zamieszkania, numer telefonu i adres poczty elektronicznej, oraz informacji dotyczących osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za funkcjonowanie nazwy domeny od strony technicznej.
- (7) Rejestr, w ramach swojej polityki, powinien promować wykorzystanie wszystkich języków urzędowych Wspólnoty.
- (8) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 733/2002, Państwa Członkowskie mogą zażądać, aby ich nazwa oficjalna oraz ta, pod którą są powszechnie znane, nie były bezpośrednio rejestrowane w .eu TLD inaczej niż przez ich rząd krajowy. Kraje oczekujące na przystąpienie do Unii Europejskiej później niż w maju 2004 r. powinny posiadać możliwość zablokowania swoich nazw oficjalnych i tych pod którymi są powszechnie znane, aby można je było zarejestrować w późniejszym terminie.
- (9) Państwo Członkowskie powinno być uprawnione do wyznaczenia operatora, który dokona rejestracji nazwy oficjalnej i tej, pod którą jest powszechnie znane w formie nazwy domeny. Podobnie Komisja powinna być uprawniona do wyboru nazw domen stosowanych przez instytucje wspólnotowe, a także do wyznaczenia operatora przedmiotowych nazw domen. Rejestr powinien posiadać prawo zastrzeżenia sobie niektórych określonych nazw domen do swoich funkcji operacyjnych.
- (10) Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 733/2002, szereg Państw Członkowskich notyfikowało Komisji i pozostałym Państwom Członkowskim ograniczoną listę szeroko uznanych nazw w odniesieniu do pojęć geograficznych i/lub geopolitycznych, jakie mają wpływ na ich organizację polityczną lub terytorialną. Przedmiotowe listy zawierają nazwy, które albo nie mogą być rejestrowane, albo mogą być rejestrowane tylko w domenie drugiego poziomu zgodnie z regułami porządku publicznego. Nazwy znajdujące się na przedmiotowych listach nie podlegają zasadzie „kto pierwszy, ten lepszy”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 30.4.2002, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 128 z 24.5.2003, str. 29.

- (11) Zasada „kto pierwszy, ten lepszy” powinna stanowić podstawową zasadę przy rozstrzyganiu sporu między posiadaczami praw pierwszeństwa podczas stopniowej rejestracji. Po zakończeniu stopniowej rejestracji, zasada „kto pierwszy, ten lepszy” powinna być stosowana przy alokacji nazw domen.
- (12) W celu ochrony praw pierwszeństwa uznanych przez ustawodawstwo wspólnotowe lub krajowe powinna zostać wprowadzona procedura stopniowej rejestracji. Na stopniową rejestrację powinny się składać dwa etapy, ukierunkowane na zapewnienie posiadaczom praw pierwszeństwa odpowiedniej możliwości zarejestrowania nazw, do których posiadają prawo pierwszeństwa. Rejestr powinien zapewnić, aby zatwierdzania przedmiotowych praw dokonywali powołani do tego celu agenci ds. legalizacji. Na podstawie dowodów przedstawionych przez wnioskodawców, agenci ds. legalizacji powinni dokonać oceny zgłoszonego prawa do określonej nazwy. Alokacja nazwy powinna być następnie dokonywana na zasadzie „kto pierwszy, ten lepszy”, w przypadku gdy o nazwę domeny ubiega się dwóch lub więcej wnioskodawców będących posiadaczami prawa pierwszeństwa.
- (13) W celu zapewnienia kontynuacji usług, a zwłaszcza dla zapewnienia, aby w przypadku ponownego przekazania uprawnień czy innych nieprzewidzianych okoliczności istniała możliwość dalszego świadczenia usług dla lokalnej społeczności internetowej z ograniczeniem do minimum wszelkich zakłóceń, Rejestr powinien podpisać odpowiednią umowę powierniczą. Rejestr powinien przestrzegać także odpowiednich przepisów, zasad, wytycznych i najlepszych praktyk w odniesieniu do ochrony danych, przede wszystkim tych dotyczących ilości i rodzaju danych, jakie ukazują się w bazie danych WHOIS. Nazwy domen uznane przez sąd Państwa Członkowskiego za obelżywe, rasistowskie lub sprzeczne z regułami porządku publicznego powinny zostać zablokowane i ewentualnie wycofane po uprawomocnieniu się orzeczenia sądu. Przyszła rejestracja takich nazw domen powinna zostać zablokowana.
- (14) W przypadku śmierci lub niewypłacalności właściciela nazwy domeny, jeżeli procedura przekazania nie została wszczęta w dniu wygaśnięcia okresu rejestracji, nazwa domeny powinna zostać zawieszona na 40 dni kalendarzowych. Jeżeli spadkobiercy lub zainteresowani administratorzy nie dokonają w tym okresie rejestracji nazwy, powinna ona zostać udostępniona do rejestracji ogólnej.
- (15) Nazwy domen powinny podlegać możliwości wycofania ich przez Rejestr na podstawie ograniczonej liczby określonych przyczyn, po umożliwieniu danemu właścicielowi nazwy domeny podjęcia właściwych środków. Powinna także istnieć możliwość wycofania nazw domen za pomocą procedury alternatywnego rozwiązywania sporów (ADR).
- (16) W odniesieniu do procedury ADR, która uwzględnia najlepsze praktyki międzynarodowe w danej dziedzinie, a zwłaszcza odpowiednie zalecenia Światowej Organizacji

Własności Intelektualnej (WIPO), Rejestr powinien zapewnić, aby unikano rejestracji o charakterze spekulacyjnym i antykonkurencyjnym.

- (17) Rejestr powinien dokonywać doboru usługodawców posiadających odpowiednią wiedzę fachową, na podstawie obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriów. Procedura ADR powinna przestrzegać minimalnych jednolitych zasad proceduralnych, zbliżonych do tych określonych w Jednolitych Zasadach Rozwiązywania Sporów przyjętych przez Internetową Korporację ds. Przydzielonych Nazw i Numerów (ICANN).
- (18) W świetle zbliżającego się rozszerzenia Unii konieczne jest niezwłoczne wprowadzenie w życie systemu reguł porządku publicznego ustanowionego na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Łączności powołanego na mocy art. 22 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa reguły porządku publicznego dotyczące wprowadzenia w życie i funkcji Domeny Najwyższego Poziomu .eu (TLD) oraz zasady porządku publicznego w zakresie rejestracji określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 733/2002.

ROZDZIAŁ II

ZASADY REJESTRACJI

Artykuł 2

Kwalifikacja i ogólne zasady rejestracji

Uprawniona strona, wymieniona w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 733/2002, może dokonać w .eu TLD rejestracji jednej lub większej ilości nazw domen.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33.

Bez uszczerbku dla przepisów rozdziału IV, określona nazwa domeny przydzielana jest do wykorzystania uprawnionej stronie, której wniosek wpłynął do Rejestru jako pierwszy oraz został sporządzony prawidłowo pod względem technicznym i zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Do celów niniejszego rozporządzenia, kryterium wcześniejszej daty wpływu określa się zasadą „kto pierwszy, ten lepszy”.

Po zarejestrowaniu nazwy domeny, jej ponowna rejestracja jest niemożliwa do czasu wygaśnięcia rejestracji bez przedłużenia, lub do czasu wycofania danej domeny.

Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, nazwy domen rejestruje się bezpośrednio w .eu TLD.

Rejestracja nazwy domeny jest ważna wyłącznie po wniesieniu stosownej opłaty przez stronę wnioskującą.

Nazwy domen zarejestrowane w .eu TLD podlegają przeniesieniu wyłącznie na strony uprawnione do rejestracji nazw domen.eu.

Artykuł 3

Wnioski o rejestrację nazwy domeny

Wniosek o rejestrację nazwy domeny obejmuje wszystkie następujące elementy:

- a) nazwa/nazwisko i adres wnioskodawcy;
- b) potwierdzenie, za pomocą środków elektronicznych, ze strony wnioskodawcy, że spełnia on ogólne kryteria kwalifikacji określone w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 733/2002;
- c) potwierdzenie, za pomocą środków elektronicznych, ze strony wnioskodawcy, że zgodnie z posiadaną przez niego wiedzą wniosek o rejestrację nazwy domeny przedstawiany jest w dobrej wierze i nie narusza praw stron trzecich;
- d) zobowiązanie, za pomocą środków elektronicznych, ze strony wnioskodawcy, do przestrzegania wszystkich warunków rejestracji, łącznie z polityką w zakresie pozasądowego rozwiązywania sporów określoną w rozdziale VI.

Wszelkie istotne nieścisłości w spełnieniu wymogów określonych w lit. a)–d) stanowią naruszenie warunków rejestracji.

Rejestr dokonuje sprawdzenia ważności wniosków rejestracyjnych po dokonaniu rejestracji, ze swej własnej inicjatywy lub wskutek sporu dotyczącego rejestracji danej domeny, z wykluczeniem wniosków wypełnianych w trakcie procedury stopniowej rejestracji na mocy art. 10, 12 i 14.

Artykuł 4

Akredytacja rejestratorów

Prawo oferowania usług rejestracji nazw w .eu TLD przysługuje wyłącznie rejestratorom akredytowanym przez Rejestr.

Rejestr ustala procedurę akredytacji rejestratorów, której charakter ma być racjonalny, przejrzysty i niedyskryminacyjny oraz która ma zapewniać skuteczne i uczciwe warunki konkurencji.

Od rejestratorów wymaga się dostępu do zautomatyzowanych systemów rejestracji i ich stosowania. Rejestr może ustalić dalsze podstawowe wymagania techniczne w odniesieniu do akredytacji rejestratorów.

Rejestr może zwrócić się do rejestratorów o uprzednią zapłatę opłat rejestracyjnych, jakie Rejestr corocznie ustala na podstawie racjonalnym szacunku rynkowym.

Procedurę, warunki akredytacji rejestratorów oraz wykaz akredytowanych rejestratorów Rejestr udostępnia do wiadomości publicznej w łatwo dostępnej formie.

Każdy rejestrator związany jest umową z Rejestrem w zakresie przestrzegania warunków akredytacji, a zwłaszcza zasad porządku publicznego określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 5

Przepisy dotyczące rejestratorów

Bez uszczerbku dla przepisów regulujących jurysdykcję i właściwe prawo, umowy między Rejestrem a rejestratorem nazwy domeny nie mogą nakazywać stosowania prawa innego niż prawo jednego z Państw Członkowskich oraz nie mogą wyznaczać organu do rozwiązywania sporów, o ile nie zostanie on wyznaczony przez Rejestr na mocy art. 23, ani sądu polubownego czy sądu znajdującego się poza terytorium Wspólnoty.

Rejestrator otrzymujący więcej niż jeden wniosek o rejestrację tej samej nazwy zobowiązany jest przesłać te wnioski do Rejestru, w porządku chronologicznym, w jakim do niego wpłynęły.

Do Rejestru przesyła się wyłącznie wnioski otrzymane po dacie akredytacji.

Rejestratorzy zobowiązani są zwrócić się do wnioskodawców o udostępnienie dokładnych i wiarygodnych informacji dotyczących kontaktu przynajmniej z jedną osobą fizyczną lub prawną, która jest odpowiedzialna za funkcjonowanie wnioskowanej nazwy domeny od strony technicznej.

Zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem krajowym i wspólnotowym, rejestratorzy mogą opracowywać systemy etykiet, legalizacji i zaufania, w celu promowania zaufania konsumenta do wiarygodności informacji dostępnych pod zarejestrowaną przez nich nazwą domeny.

Po rozstrzygnięciu zastrzeżeń, Rejestr zobowiązany jest opublikować na swojej stronie internetowej dwie listy. Pierwsza z nich obejmuje nazwy, które Komisja zgłosiła jako „niepodlegające rejestracji”. Druga natomiast zawiera nazwy, które Komisja notyfikowała Rejestrowi jako „podlegające rejestracji wyłącznie w domenie drugiego poziomu”.

Artykuł 8

ROZDZIAŁ III

Nazwy krajów i ich kody dwuliterowe

JĘZYKI I POJĘCIA GEOGRAFICZNE

Artykuł 6

Języki

Rejestracje nazw domen .eu zaczynają się po przekazaniu Komisji przez Rejestr informacji o możliwości wypełniania wniosków o rejestrację nazw domen .eu oraz przekazywania decyzji dotyczących rejestracji we wszystkich językach urzędowych Wspólnoty, zwanych dalej „językami urzędowymi”.

W przypadku informacji rejestru, która wpływa na prawa strony związane z rejestracją, takie jak przyznanie, przeniesienie, anulowanie lub wycofanie domeny, Rejestr zobowiązany jest zapewnić możliwość przekazania tych informacji we wszystkich językach urzędowych.

W przypadku udostępnienia odpowiednich norm międzynarodowych, Rejestr dokonuje rejestracji nazw domen we wszystkich alfabetach języków urzędowych.

Od Rejestru nie wymaga się wykonywania funkcji z zastosowaniem języków innych niż języki urzędowe.

Artykuł 7

Procedura w odniesieniu do zastrzeżonych nazw geograficznych i geopolitycznych

W odniesieniu do procedury wnoszenia zastrzeżeń do list szeroko uznanych nazw, zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 733/2002, zastrzeżenia te zgłasza się członkom Komitetu ds. Łączności, powołanego na mocy art. 22 ust. 1 dyrektywy 2002/21/WE, oraz Dyrektorowi Generalnemu Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Społeczeństwa Informacyjnego. Członkowie Komitetu ds. Łączności oraz Dyrektor Generalny mogą wyznaczyć inne punkty kontaktowe do przyjmowania tego typu zgłoszeń.

Zastrzeżenia oraz wyznaczenie punktów kontaktowych zgłasza się za pomocą poczty elektronicznej, przesyłki kurierskiej lub osobiście, albo listem poleconym za potwierdzeniem odbioru.

Państwa Członkowskie (oraz państwa przystępujące) mogą zażądać, aby żadne inne podmioty poza ich rządem krajowym nie dokonywały w .eu TLD bezpośredniej rejestracji ich oficjalnej nazwy oraz nazwy, pod którą są powszechnie znane, w jednym lub kilku językach urzędowych (Wspólnoty po rozszerzeniu w maju 2004 r.). W tym celu każde Państwo Członkowskie (lub państwo przystępujące) zobowiązane jest, w terminie dwóch miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przesłać Komisji listę nazw, jakie mają być zastrzeżone, a także informację o wyznaczeniu organu, który będzie rejestrował nazwy w imieniu rządu krajowego.

Komisja powiadamia Rejestr o nazwach, jakie mają zostać zastrzeżone, oraz organy upoważnione przez rządy krajowe do rejestracji nazw.

Kraje kandydujące, które nie przystępują do Unii Europejskiej w maju 2004 r., oraz kraje członkowskie Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które nie są Państwami Członkowskimi, mogą zażądać, aby od maja 2004 r. nie rejestrowano bezpośrednio w .eu TLD ich nazw oficjalnych oraz tych, pod którymi są powszechnie znane, w ich języku urzędowym i innych językach urzędowych. W tym celu kraje te mogą, w terminie dwóch miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przesłać Komisji listę nazw, które mają nie podlegać rejestracji.

Komisja powiadamia Rejestru o nazwach, które mają nie podlegać rejestracji.

Do rejestracji nazw domen bezpośrednio w .eu TLD nie stosuje się dwuliterowych kodów oznaczających nazwy poszczególnych krajów.

Artykuł 9

Nazwa domeny drugiego poziomu w odniesieniu do nazw geograficznych i geopolitycznych

Rejestracji pojęć geograficznych i geopolitycznych w formie nazw domen zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 733/2002 może dokonywać Państwo Członkowskie, które zgłosiło przedmiotowe nazwy. Można tego dokonać pod jakkolwiek nazwą domeny, która została zarejestrowana przez dane Państwo Członkowskie.

Komisja może zwrócić się do Rejestru o wprowadzenie do .eu TLD nazw domen na użytek instytucji i organów wspólnotowych. Po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i nie później niż tydzień przed rozpoczęciem okresu stopniowej rejestracji przewidzianej w rozdziale IV, Komisja zgłasza do Rejestru nazwy, które mają być zastrzeżone, oraz organy dokonujące rejestracji nazw w imieniu instytucji i organów wspólnotowych.

ROZDZIAŁ IV

REJESTRACJA STOPNIOWA

Artykuł 10

Strony uprawnione i nazwy, jakie mogą rejestrować

1. Do ubiegania się o rejestrację nazw domen w okresie rejestracji stopniowej, przed przystąpieniem do ogólnej rejestracji domeny .eu, uprawnieni są posiadacze praw pierwszeństwa uznani lub ustanowieni na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego, oraz organy publiczne.

Termin „prawa pierwszeństwa” obejmuje między innymi zarejestrowane krajowe i wspólnotowe znaki towarowe, oznaczenia geograficzne lub oznaczenia miejsca pochodzenia oraz, w zakresie, w jakim podlegają ochronie na mocy prawa krajowego Państw Członkowskich w przypadku ich posiadania – niezarejestrowane znaki towarowe, nazwy handlowe, nazwiska oraz charakterystyczne tytuły chronionych dzieł literackich i dzieł sztuki.

Termin „podmioty publiczne” obejmuje: instytucje i organy wspólnotowe, rządy krajowe i lokalne, organy rządowe, władze, organizacje i podmioty prawa publicznego, oraz organizacje międzynarodowe i międzyrządowe.

2. Rejestracja na podstawie prawa pierwszeństwa obejmuje rejestrację pełnej nazwy objętej prawem pierwszeństwa, zgodnie z zapisem w dokumentacji dowodzącej istnienia takiego prawa.

3. Na rejestrację przez podmiot publiczny może składać się pełna nazwa podmiotu publicznego lub powszechnie stosowany akronim. Podmioty publiczne odpowiadające za zarządzanie określonym terytorium geograficznym mogą również dokonać rejestracji pełnej nazwy terytorium, za które są odpowiedzialne, oraz nazwy, pod jaką dane terytorium jest powszechnie znane.

Artykuł 11

Specjalne znaki

W zakresie dotyczącym rejestracji pełnych nazw, w przypadku gdy nazwy te zawierają spację między elementami tekstu lub wyrazów, takie pełne nazwy oraz te same nazwy pisane z łącznikiem między elementami wyrazu lub łączone w jedno słowo we wnioskowanej nazwie domeny uważa się za identyczne.

W przypadku gdy nazwa, do której zgłaszane są prawa pierwszeństwa zawiera specjalne znaki, spacje lub znaki przestankowe, powinny one zostać całkowicie usunięte z odpowiadającej nazwy domeny, zastąpione łącznikami lub, w miarę możliwości, przerobione.

Specjalne znaki i znaki przestankowe, o których mowa w drugim akapicie, obejmują:

~ @ # \$ % ^ & * () + = < > { } [] | \ / ; ' . . ?

Bez uszczerbku dla przepisów zawartych w akapicie trzecim art. 6, jeżeli nazwa objęta prawem pierwszeństwa zawiera litery, których nie można odtworzyć w kodzie ASCII, takie jak ä, é lub ñ, dane litery zapisuje się bez dodatkowych znaków (czyli jako a, e, n) lub zastępuje się je pisownią konwencjonalnie akceptowaną (jak ae). Pod wszystkimi innymi względami, nazwa domeny jest identyczna z elementami tekstu lub wyrazów nazwy objętej prawem pierwszeństwa.

Artykuł 12

Zasady rejestracji stopniowej

1. Rejestracja stopniowa nie zaczyna się przed 1 maja 2004 r. i wyłącznie z zastrzeżeniem spełnienia wymogu zawartego w pierwszym akapicie art. 6 i po upływie okresu przewidzianego w art. 8.

Rejestr zobowiązany jest opublikować datę rozpoczęcia rejestracji stopniowej przynajmniej z dwumiesięcznym wyprzedzeniem, oraz zobowiązany jest poinformować o tym fakcie wszystkich akredytowanych rejestratorów.

Dwa miesiące przed rozpoczęciem stopniowej rejestracji, Rejestr zobowiązany jest opublikować na swojej stronie internetowej szczegółowy opis wszystkich środków technicznych i administracyjnych, wykorzystywanych przez niego w celu zapewnienia właściwego, uczciwego i technicznie sprawnego zarządzania okresem rejestracji stopniowej.

2. Okres trwania rejestracji stopniowej wynosi cztery miesiące. Ogólna rejestracja nazw domen nie może się rozpocząć przed zakończeniem okresu rejestracji stopniowej.

Rejestracja stopniowa obejmuje dwa etapy, z których każdy trwa dwa miesiące.

Podczas pierwszego etapu rejestracji stopniowej, przedmiotem wniosków o nazwy domen kierowanych przez posiadaczy lub licencjoholców praw pierwszeństwa oraz przez podmioty publiczne, o których mowa w art. 10 ust. 1 mogą być wyłącznie zarejestrowane krajowe i wspólnotowe znaki towarowe, oznaczenia geograficzne oraz nazwy i akronimy określone w art. 10 ust. 3.

Podczas drugiego etapu rejestracji stopniowej, przedmiotem wniosków o nazwy domen kierowanych przez posiadaczy praw pierwszeństwa do nazw, mogą być wyłącznie nazwy podlegające rejestracji w etapie pierwszym oraz nazwy objęte wszystkimi innymi prawami pierwszeństwa.

3. Wniosek o rejestrację nazwy domeny na podstawie prawa pierwszeństwa na mocy art. 10 ust. 1 i 2 musi zawierać odniesienie do podstawy prawnej w ustawodawstwie krajowym lub wspólnotowym, w odniesieniu do danego prawa do nazwy, oraz inne istotne informacje, takie jak numer rejestracji znaku towarowego, informacje dotyczące publikacji w dzienniku urzędowym lub gazecie rządowej, informacje o rejestracji w stowarzyszeniach zawodowych lub handlowych oraz izbach handlowych.

4. W odniesieniu do wniosków o rejestrację nazwy domeny, Rejestr może zażądać wniesienia dodatkowych opłat, z zastrzeżeniem, że służą one wyłącznie pokryciu kosztów wynikających z zastosowania przepisów niniejszego rozdziału. Rejestr może pobierać opłaty zróżnicowane, zależnie od złożoności procesu wymaganego w celu legalizacji praw pierwszeństwa.

5. Na koniec stopniowej rejestracji wykonuje się niezależny audyt na koszt Rejestru, a jego wyniki zgłasza się Komisji. Audytora wyznacza Rejestr, po konsultacji z Komisją. Celem audytu jest potwierdzenie uczciwego, właściwego i rozsądnego zarządzania operacyjnego i technicznego okresem stopniowej rejestracji przez Rejestr.

6. Do celów rozwiązywania sporów dotyczących nazwy domeny stosuje się przepisy rozdziału VI.

Artykuł 13

Dobór agentów ds. legalizacji

Agentami ds. legalizacji są osoby prawne posiadające siedzibę na terytorium Wspólnoty. Agenci ds. legalizacji muszą być podmiotami o uznanej renomie, oraz muszą posiadać odpowiednią wiedzę fachową. Rejestr dobiera agentów ds. legalizacji w sposób obiektywny, przejrzysty i niedyskryminacyjny, zapewniając jednocześnie możliwie jak największe zróżnicowanie pod względem geograficznym. Rejestr zobowiązuje agenta ds. legalizacji do przeprowadzenia legalizacji w sposób obiektywny, przejrzysty i niedyskryminacyjny.

Państwa Członkowskie zapewniają legalizację dotyczącą nazw wymienionych w art. 10 ust. 3. W tym celu, w terminie dwóch miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, Państwa Członkowskie zobowiązane są przesłać Komisji dokładne adresy, na które mają być przesyłane dokumenty dowodowe do sprawdzenia. Komisja zawiadamia Rejestr o tych adresach.

Rejestr publikuje informacje dotyczące agentów ds. legalizacji na swojej stronie internetowej.

Artykuł 14

Legalizacja i rejestracja wniosków otrzymanych w trakcie stopniowej rejestracji

W przypadku wszystkich roszczeń do praw pierwszeństwa na mocy art. 10 ust. 1 i 2 musi istnieć możliwość sprawdzenia ich na podstawie dokumentów dowodowych, wskazujących na istnienie danego prawa na mocy określonego ustawodawstwa.

Po otrzymaniu wniosku, Rejestr blokuje daną nazwę domeny do czasu legalizacji lub upłynięcia ostatecznego terminu otrzymania dokumentacji. W przypadku otrzymania przez Rejestr więcej niż jednego roszczenia do tej samej domeny podczas stopniowej rejestracji, wnioski rozpatruje się w ściśle chronologicznym porządku.

Rejestr zobowiązany jest udostępnić bazę danych zawierającą informacje o nazwach domen będących przedmiotem wniosków w ramach procedury stopniowej rejestracji, o aplikantach, rejestratorze składającym wniosek, ostatecznym terminie złożenia dokumentów legalizacyjnych oraz o kolejnych roszczeniach do nazw.

Każdy wnioskodawca zobowiązany jest przedłożyć dokumenty dowodowe wskazujące, że jest posiadaczem prawa pierwszeństwa do danej wnioskowanej nazwy. Dokumenty dowodowe składa się agentowi ds. legalizacji wskazanemu przez Rejestr. Wnioskodawca zobowiązany jest złożyć dokumenty dowodowe w taki sposób, aby wpłynęły one do agenta ds. legalizacji w terminie czterdziestu dni od złożenia wniosku o nazwę domeny. W przypadku nieotrzymania dokumentów dowodowych w tym terminie, wniosek o nazwę domeny zostaje odrzucony.

W chwili otrzymania dokumentów dowodowych, agenci ds. legalizacji zobowiązani są opatrzyć je datowaną pieczęcią.

Agenci ds. legalizacji zobowiązani są badać wnioski o określoną nazwę domeny w kolejności, w jakiej wpłynęły one do Rejestru.

Odpowiedni agent ds. legalizacji zobowiązany jest sprawdzić, czy pierwszy w kolejności do oceny wnioskodawca, który przedłożył dokumenty dowodowe w terminie, posiada prawa pierwszeństwa do danej nazwy. W przypadku nieotrzymania dokumentów dowodowych w terminie, lub w przypadku uznania przez agenta ds. legalizacji, że dokumenty dowodowe nie dokumentują prawa pierwszeństwa, powiadamia on o tym fakcie Rejestr.

W przypadku stwierdzenia przez agenta ds. legalizacji występowania prawa pierwszeństwa w odniesieniu do wniosku o określoną nazwę domeny, który jest pierwszy w kolejności, zgłasza ten fakt odpowiednio do Rejestru.

Badanie każdego roszczenia w porządku chronologicznym, w jakim wpływają wnioski, wykonuje się do czasu potwierdzenia przez agenta ds. legalizacji roszczenia w odniesieniu do praw pierwszeństwa do danej nazwy.

W przypadku stwierdzenia, że wnioskodawca dowiódł prawa pierwszeństwa zgodnie z procedurą określoną w drugim, trzecim i czwartym akapicie, Rejestr dokonuje rejestracji nazwy domeny w oparciu o zasadę „kto pierwszy, ten lepszy”.

ROZDZIAŁ V

ZASTRZEŻENIA, DANE WHOIS ORAZ NIEWŁAŚCIWE REJESTRACJE

Artykuł 15

Umowa powiernicza

1. Rejestr zawiera na swój własny koszt umowę z cieszącym się dobrą reputacją powiernikiem z siedzibą na terytorium Wspólnoty, wyznaczającą Komisję jako beneficjenta umowy powierniczej. Przed zawarciem takiej umowy, Komisja musi wyrazić zgodę na jej podpisanie. Rejestr przedkłada codziennie powiernikowi elektroniczną kopię obecnej zawartości bazy danych.eu.

2. Umowa zastrzega, że powiernik przechowuje dane na następujących warunkach:

- a) dane są otrzymywane i przechowywane w depozycie, bez poddawania ich innej procedurze poza sprawdzeniem, czy są pełne, spójne i we właściwym formacie, do czasu ich przekazania Komisji;
- b) dane są zwalniane z depozytu w przypadku wygaśnięcia i nieprzedłużenia umowy między Rejestrem a Komisją, lub jej rozwiązania z przyczyn niniejszym opisanym, oraz niezależnie od sporów lub konfliktów między Komisją a Rejestrem;

c) w przypadku zwolnienia powiernictwa, Komisji przysługuje wyłączne, nieodwołalne, nieodpłatne prawo do wykonania wszystkich praw koniecznych w celu ponownego wyznaczenia Rejestru;

d) w przypadku rozwiązania umowy z Rejestrem, Komisja we współpracy z Rejestrem podejmuje wszelkie niezbędne kroki, aby przenieść odpowiedzialność administracyjną i operacyjną za .eu TLD oraz zarezerwować fundusz dla strony, która może być wyznaczona przez Komisję: w takim wypadku, Rejestr podejmuje wszelkie wysiłki na rzecz uniknięcia przerwy w świadczeniu usługi, a w szczególności nadal aktualizuje informacje objęte powiernictwem do czasu zakończenia procedury przeniesienia.

Artykuł 16

Baza danych WHOIS

Celem bazy danych WHOIS jest zapewnienie w miarę dokładnych i aktualnych informacji o technicznych i administracyjnych punktach kontaktowych administrujących nazwy domen w .eu TLD.

Baza danych WHOIS zawiera informacje o właścicielu nazwy domeny, istotne i niewykraczające poza cel bazy danych. W zakresie, w jakim informacje nie są całkowicie konieczne do celu bazy danych, oraz jeżeli właścicielem nazwy domeny jest osoba fizyczna, udostępnienie informacji do wiadomości publicznej uwarunkowane jest niedwuznaczną zgodą właściciela nazwy domeny. Świadome udzielenie niedokładnych informacji stanowi podstawę do stwierdzenia naruszenia warunków rejestracji nazwy domeny.

Artykuł 17

Nazwy zastrzeżone przez Rejestr

Następujące nazwy zastrzega się do celów operacyjnych Rejestru:

eurid.eu, registry.eu, nic.eu, dns.eu, internic.eu, whois.eu, das.eu, coc.eu, eurethics.eu, euthics.eu

Artykuł 18

Niewłaściwe rejestracje

W przypadku gdy sąd Państwa Członkowskiego uzna nazwę domeny za obelżywą, rasistowską lub sprzeczną z regułami porządku publicznego, Rejestr taką nazwę blokuje po ogłoszeniu orzeczenia sądu, a po ogłoszeniu ostatecznego orzeczenia sądu, wycofuje. Tak długo, jak orzeczenie sądu pozostaje w mocy, Rejestr blokuje takie nazwy przed ich przyszłą rejestracją.

Artykuł 19

Zgon i likwidacja

1. W przypadku śmierci właściciela nazwy domeny podczas okresu rejestracji, wykonawcy testamentu lub jego prawni spadkobiercy mogą zwrócić się o przeniesienie nazwy na spadkobierców na podstawie przedłożonej właściwej dokumentacji. Jeżeli proces przeniesienia nie zostaje zapoczątkowany do dnia wygaśnięcia okresu rejestracji, nazwa domeny zostaje zawieszona na czterdzieści dni kalendarzowych oraz opublikowana na stronie internetowej Rejestru. W tym okresie, wykonawcy testamentu lub prawni spadkobiercy mogą wnioskować o rejestrację nazwy na podstawie przedłożonej właściwej dokumentacji. W przypadku niezarejestrowania nazwy przez spadkobierców w określonym terminie czterdziestu dni, nazwa domeny zostaje udostępniona do rejestracji ogólnej.

2. W przypadku gdy właścicielem nazwy jest przedsiębiorstwo, osoba prawna lub fizyczna, albo organizacja, która w trakcie okresu rejestracji nazwy domeny zostaje objęta procedurą upadłościową, postępowaniem likwidacyjnym, zaprzestaje działalności handlowej, znajduje się w przymusowej likwidacji postanowieniem sądu albo jest objęta innym podobnym postępowaniem przewidzianym na mocy ustawodawstwa krajowego, prawnie wyznaczony zarządca właściciela nazwy domeny może wnieść o przeniesienie aktywów właściciela nazwy domeny na nabywcę, na podstawie przedłożonej właściwej dokumentacji. Jeżeli proces przeniesienia nie zostaje zapoczątkowany do dnia wygaśnięcia okresu rejestracji, nazwa domeny zostaje zawieszona na czterdzieści dni kalendarzowych oraz opublikowana na stronie internetowej Rejestru. W tym okresie, zarządca może wnioskować o rejestrację nazwy na podstawie przedłożonej właściwej dokumentacji. W przypadku niezarejestrowania nazwy przez zarządcę w tym terminie czterdziestu dni, nazwa domeny zostaje udostępniona do rejestracji ogólnej.

ROZDZIAŁ VI

WYCOFANIE I ROZWIĄZYWANIE SPORÓW

Artykuł 20

Wycofanie nazw domen

Rejestr może wycofać nazwę domeny z własnej inicjatywy oraz bez kierowania sporu na pozasądową drogę rozwiązywania konfliktów wyłącznie z następujących przyczyn:

- a) nieuregulowane długi wobec Rejestru;
- b) niespełnienie przez właściciela ogólnych kryteriów kwalifikacji zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 733/2002;

- c) naruszenie przez właściciela warunków rejestracji zawartych w art. 3.

Rejestr ustanawia procedurę, zgodnie z którą może wycofać nazwy domen z powyższych przyczyn. Przedmiotowa procedura obejmuje zawiadomienie właściciela nazwy domeny, a także musi dawać mu możliwość podjęcia właściwych środków.

Wycofania nazwy domeny, a w razie konieczności jej dalszego przeniesienia, można dokonać zgodnie z decyzją pozasądowego organu rozstrzygającego.

Artykuł 21

Rejestracje o charakterze spekulacyjnym i stanowiące nadużycie

1. Zarejestrowana nazwa domeny podlega wycofaniu, z zastosowaniem właściwej procedury pozasądowej lub sądowej, w przypadku gdy nazwa ta jest identyczna albo do złudzenia przypomina nazwę podlegającą prawu, które zostało uznane lub ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego, takiemu jak prawa wymienione w art. 10 ust. 1, oraz gdy:

- a) została zarejestrowana przez jej właściciela bezprawnie lub bez uzasadnionego interesu; albo
- b) została zarejestrowana lub jest używana w złej wierze.

2. Uzasadniony interes w rozumieniu ust. 1 lit. a) można wykazać w przypadku, gdy:

- a) przed zawiadomieniem o procedurze alternatywnego rozwiązywania sporów (ADR), właściciel nazwy domeny używał danej nazwy domeny lub nazwy odpowiadającej danej nazwie domeny w celu oferowania towarów lub usług, albo czynił w tym celu przygotowania, które można udowodnić;
- b) właściciel nazwy domeny będący przedsiębiorstwem, organizacją lub osobą fizyczną był powszechnie znany z danej nazwy domeny, nawet w przypadku braku prawa uznanego albo ustanowionego na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego;
- c) właściciel nazwy domeny używa danej nazwy domeny w sposób uzasadniony i niekomercyjny lub w sposób uczciwy, bez zamiaru wprowadzania konsumentów w błąd czy działania ze szkodą dla renomy danej nazwy, względem której prawo zostało uznane lub ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego.

3. Złą wiarę w rozumieniu ust. 1 lit. b) można wykazać w przypadku, gdy:

- a) okoliczności wskazują, że nazwa domeny została pierwotnie zarejestrowana lub nabyta w celu sprzedaży, wynajęcia lub innego przekazania danej nazwy domeny właścicielowi nazwy względem której prawo zostało uznane lub ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego, albo podmiotowi publicznemu;
- b) nazwa domeny została zarejestrowana w celu powstrzymania właściciela takiej nazwy, względem której prawo zostało uznane lub ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego, albo podmiotu publicznego, przed odzwierciedleniem tej nazwy w odpowiadającej jej nazwie domeny, z zastrzeżeniem, że:
 - i) formę takiego postępowania podmiotu rejestrującego można udowodnić; lub
 - ii) nazwa domeny nie była używana w istotny sposób przez co najmniej dwa lata od daty rejestracji; lub
 - iii) w okolicznościach, gdy w chwili wszczęcia procedury ADR, właściciel nazwy domeny, względem której prawo zostało uznane lub ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego, albo właściciel nazwy podmiotu publicznego zgłosił zamiar korzystania z nazwy w istotny sposób, lecz w terminie sześciu miesięcy od daty wszczęcia procedury ADR nie zrealizował go;
- c) nazwa domeny została pierwotnie zarejestrowana w celu zakłócenia działalności zawodowej podmiotu konkurencyjnego; lub
- d) nazwa domeny była w sposób zamierzony wykorzystywana w celu handlowym jako przynęta dla użytkowników Internetu do wejścia na stronę internetową właściciela nazwy domeny lub skorzystania z innego adresu domeny w sieci, przez stworzenie prawdopodobieństwa pomyłki z nazwą względem której prawo zostało uznane lub ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego, albo z nazwą podmiotu publicznego, przy czym prawdopodobieństwo takiej pomyłki może wpływać na źródło, sponsorowanie, przynależność lub skutkować aprobatą strony internetowej lub adresu nazwy domeny, albo produktu czy usług na stronie internetowej bądź pod adresem nazwy domeny; lub
- e) zarejestrowana nazwa domeny jest nazwą własną, w odniesieniu do której nie można udowodnić powiązań między właścicielem nazwy domeny a zarejestrowaną nazwą domeny.

4. Przepisy ust. 1, 2 i 3 nie mogą być powoływane w przypadku, gdy stanowiłyby one przeszkodę dla roszczeń na mocy prawa krajowego.

Artykuł 22

Procedura alternatywnego rozwiązywania sporów (ADR)

1. Procedurę ADR może wszcząć którakolwiek ze stron w przypadku:

- a) rejestracji spekulacyjnej lub stanowiącej nadużycie w rozumieniu art. 21; lub
- b) sprzeczności decyzji podjętej przez Rejestr z przepisami niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE) nr 733/2002.

2. Uczestnictwo właściciela nazwy domeny oraz Rejestru w procedurze ADR jest obowiązkowe.

3. Opłatę za procedurę ADR wnosi skarżący.

4. Jeżeli strony nie postanowią inaczej oraz w przypadku braku innych postanowień w umowie rejestracyjnej między rejestratorem a właścicielem nazwy domeny, językiem postępowania administracyjnego jest język danej umowy. Reguła to jest poddana władzy zespołu, który może określić ją inaczej, uwzględniając okoliczności danej sprawy.

5. Skargi oraz odpowiedzi na te skargi składa się do dostawcy usług ADR, wybranego przez stronę zgłaszającą skargę z wykazu określonego w pierwszym akapicie art. 23. Złożenie skargi musi odbywać się zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz z opublikowanymi procedurami uzupełniającymi dostawcy usług ADR.

6. Niezwłocznie po poprawnym sporządzeniu wniosku o ADR z dostawcą usług ADR oraz po uiszczeniu stosownej opłaty, dostawca usług ADR zobowiązany jest przekazać do wiadomości Rejestru tożsamość strony zgłaszającej skargę oraz nazwę domeny, której ta skarga dotyczy. Rejestr zobowiązany jest zawiesić daną nazwę domeny przed jej unieważnieniem lub przeniesieniem do czasu rozwiązania sporu lub zakończenia dalszego postępowania sądowego oraz przekazania decyzji do wiadomości Rejestru.

7. Dostawca usług ADR zobowiązany jest zbadać skargę w kategoriach zgodności z jego regulaminem, z przepisami niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (WE) nr 733/2002, oraz, o ile nie zostanie stwierdzony brak zgodności, zobowiązany jest przesłać skargę przeciwnej stronie w ciągu pięciu dni roboczych od potwierdzenia wniesienia należytej opłaty przez skarżącego.

8. W ciągu trzydziestu dni roboczych od otrzymania skargi, strona przeciwna zobowiązana jest przekazać odpowiedź dostawcy usług ADR.

9. Wszelkie pisemne informacje dla strony zgłaszającej skargę lub strony przeciwnej sporządza się za pomocą preferowanych środków, określonych odpowiednio przez stronę zgłaszającą skargę oraz stronę przeciwną, lub w przypadku braku wyszczególnienia środków – drogą elektroniczną przez internet, z zastrzeżeniem możliwości zapisu przekazu.

Wszelkie informacje dotyczące procedury ADR dla właściciela nazwy domeny objętej procedurą ADR wysyła się na adres pozostający w posiadaniu rejestratora prowadzącego rejestrację nazwy domeny, zgodnie z warunkami rejestracji.

10. Niedopełnienie przez strony zaangażowane w procedurę ADR obowiązku udzielenia odpowiedzi w wyznaczonych terminach, lub obowiązku pojawienia się na przesłuchaniu, może zostać uznane za podstawę uznania roszczeń strony przeciwnej.

11. W postępowaniu przeciwko właścicielowi nazwy domeny, w przypadku stwierdzenia przez zespół ADR rejestracji spekulacyjnej lub stanowiącej nadużycie, jak to określono w art. 21, podejmuje on decyzję o wycofaniu nazwy domeny. Nazwa domeny zostaje przeniesiona na stronę skarżącą, jeżeli wnioskujca ona o daną nazwę domeny i spełnia ogólne kryteria kwalifikacji określone w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 733/2002.

W przypadku postępowania przeciwko Rejestrowi, zespół ADR orzeka, czy decyzja podjęta przez Rejestr jest sprzeczna z niniejszym rozporządzeniem lub rozporządzeniem (WE) nr 733/2002. Zespół ADR orzeka o unieważnieniu decyzji, a w stosownych przypadkach może podjąć decyzję o przeniesieniu, wycofaniu lub przypisaniu danej nazwy domeny, z zastrzeżeniem, iż w razie konieczności, spełnione muszą zostać ogólne kryteria kwalifikacji określone w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 733/2002.

Zespół ADR zobowiązany jest podać w swojej decyzji datę jej wprowadzenia w życie.

Zespół podejmuje decyzje zwykłą większością. Zespół ds. Alternatywnego Rozwiązywania Sporów zobowiązany jest wydać decyzję w terminie jednego miesiąca od dnia otrzymania odpowiedzi od dostawcy usług ADR. Decyzja musi być należycie uzasadniona. Decyzje panelu są publikowane.

12. W ciągu trzech dni roboczych od otrzymania decyzji zespołu, dostawca usług ADR zobowiązany jest przekazać pełny tekst decyzji obu stronom, zainteresowanemu rejestratorowi (rejestratorom) oraz do Rejestru. Decyzję przekazuje się do wiadomości Rejestru i strony zgłaszającej skargę listem poleconym lub za pomocą równoważnych środków elektronicznych.

13. Jeżeli w ciągu trzydziestu dni kalendarzowych od powiadomienia stron o wyniku procedury ADR nie zostanie wszczęte postępowanie sądowe, wyniki ADR są wiążące dla stron oraz dla Rejestru.

Artykuł 23

Dobór dostawców usług ADR oraz członków Zespołu ds. Alternatywnego Rozwiązywania sporów

1. Rejestr dokonuje wyboru dostawców usług ADR spośród podmiotów o uznanej renomie oraz z odpowiednią wiedzą fachową, w sposób obiektywny, przejrzysty i niedyskryminacyjny. Wykaz dostawców usług ADR publikowany jest na stronie internetowej Rejestru.

2. Spór będący przedmiotem procedury ADR poddawany jest zbadaniu przez arbitrowi wyznaczonych do zespołu składającego się z jednego lub trzech członków.

Członków zespołu dobiera się zgodnie z wewnętrznymi procedurami wybranych dostawców usług ADR. Muszą oni posiadać odpowiednią wiedzę fachową i są wybierani w sposób obiektywny, przejrzysty i niedyskryminacyjny. Każdy dostawca usług ADR zobowiązany jest prowadzić powszechnie dostępny wykaz członków zespołu i ich kwalifikacji.

Członek zespołu musi być bezstronny i niezależny, a przed akceptacją powołania zobowiązany jest ujawnić dostawcy usług ADR wszelkie okoliczności stanowiące powód do uzasadnionych wątpliwości dotyczących ich bezstronności i niezależności charakteru. W przypadku pojawienia się na jakimkolwiek etapie postępowania sądowego nowych okoliczności, które mogą stanowić powód do uzasadnionych wątpliwości w zakresie bezstronności i niezależności członka zespołu, dany członek zespołu niezwłocznie ujawnia takie okoliczności dostawcy usług ADR.

W takim wypadku, podmiot świadczący usługi ADR powołuje zastępczego członka zespołu.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 24

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 kwietnia 2004 r.

W imieniu Komisji

Erkki LIIKANEN

Członek Komisji
